FESTUM REPARATIONIS
INJURIARUM SANCTISSIMO ALTARIS SACRAMENTO ILLATARUM

✠

Feria V post Dominicam Sexagesimæ

(vel, ea impedita, Feria V post Dominicam Septuagesimæ).

FESTUM SOLEMNE

REPARATIONIS INJURIARUM

SS. SACRAMENTO ILLATARUM.

Duplex II Classis.

IN I VESPERIS.

1 Antiphona. VIII G 2

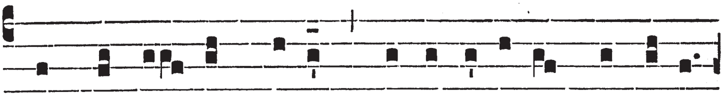

SUPRA dor- sum me- um * fabri- cavé-runt pecca-tó-

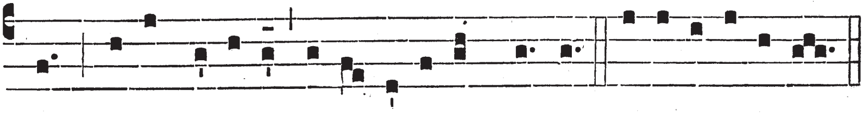

res : pro-longavé-runt in-iqui-tá-tem su- am. E u o u a e.

Psalmus 128.

SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel :

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea : * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum : * confundántur et convertántur retrórsum omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum : * quod priúsquam evellátur, exáruit.

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini.

2 Ant. IV E

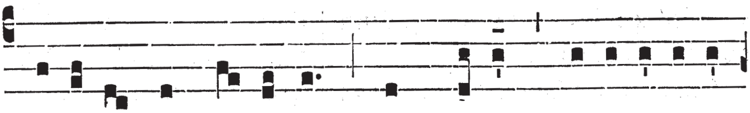

SEdimus et flé-vimus, * cum di-cunt : Exi-na-ní-te,

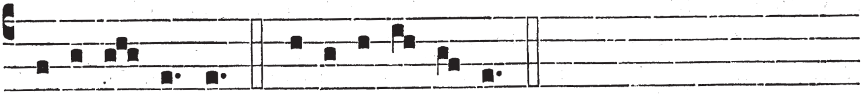

ex-i-na- ní- te. E u o u a e.

Psalmus 136.

SUper flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus : * cum recordarémur Sion :

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum :

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non meminero tui :

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto Dómine filiórum Edom, * in die Jerúsalem :

Qui dicunt : Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera : * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus qui tenébit * et allídet párvulos tuos ad petram.

3 Ant. V a

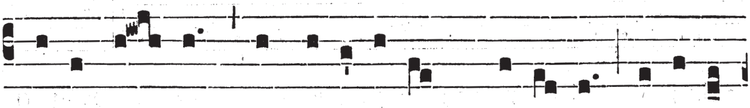

TO-ta di- e * consti-tu- é-bant prǽ- li- a : acu- é-

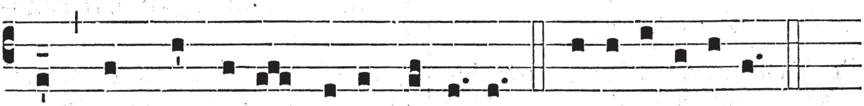

runt linguas su- as sic-ut serpéntis. E u o u a e.

Psalmus 139.

ERipe me Dómine ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut

serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli :

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri : † cogitavérunt contra me, * ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos :

Cadent super eos carbónes, † in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

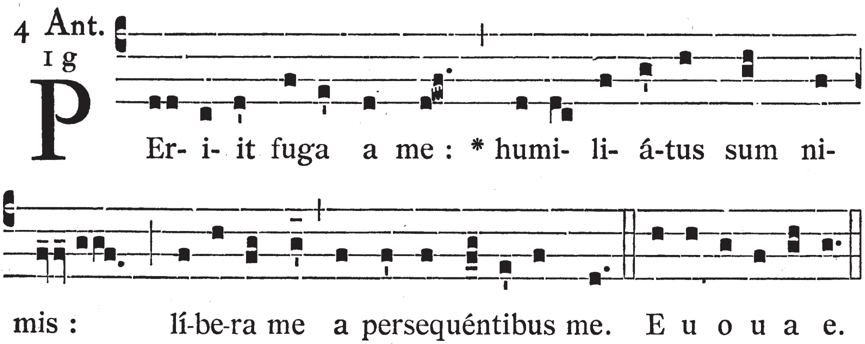

Psalmus 141.

VOce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, † dixi : Tu es spes mea, * pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Capitulum. *Hebr. 10, 28-29.*

IRritam quis fáciens legem Móysi, sine ulla miseratióne duóbus vel tribus téstibus móritur; † quanto magis putátis deterióra meréri supplícia, qui Fílium Dei conculcáverit, et sánguinem testaménti pollútum dúxerit, * in quo sanctificátus est?

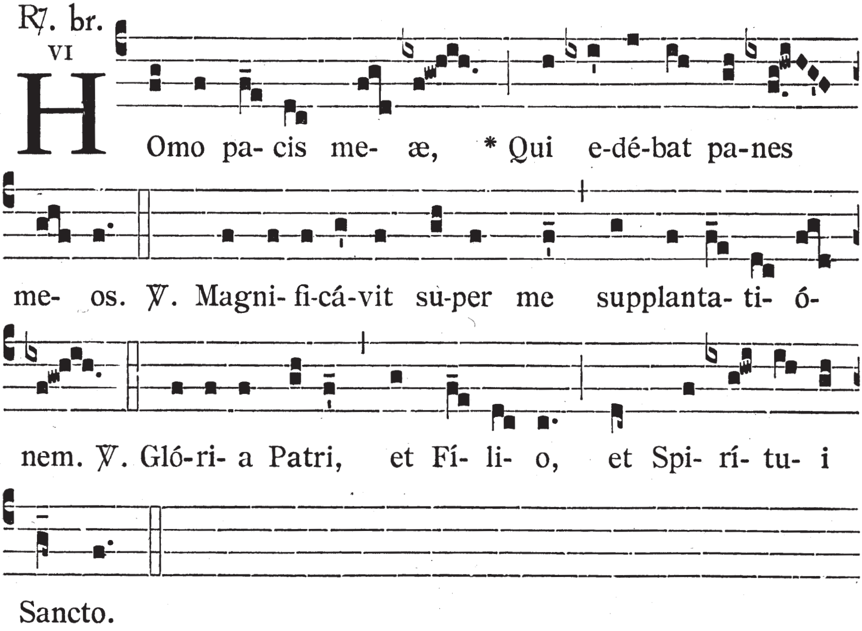

Tonus simplex.

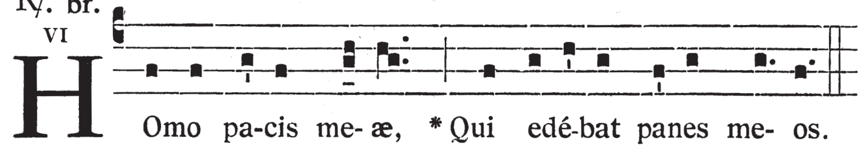

6* Feria V post Dominicam Sexagesimæ :
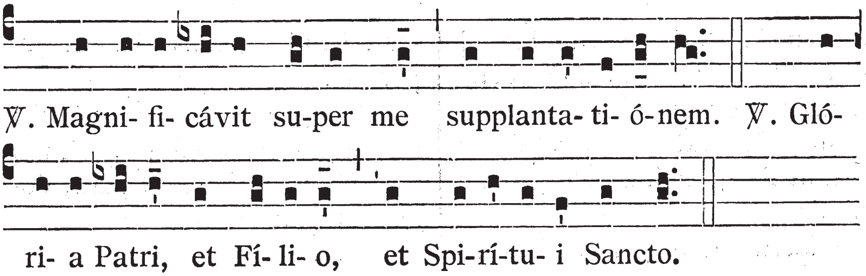
Hymnus.

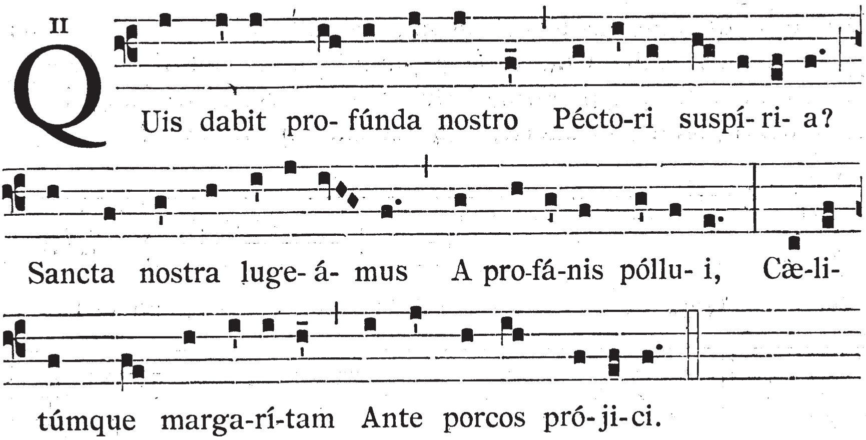

En adhuc, cui thura spondet,
Funus Heródes parat :
Os adhuc offert dolósum,
Datque Judas óscula;
Et manus cohors cruéntas
Mittit in Jesum ferox.

Christus humánæ salútis
Digna Patris víctima,
Plebis ingrátæ petítus
Ad necem clamóribus,
Nunc supérbam fert suórum
Manna factus, náuseam.

Huc adéste, Regis alti
Víndices exércitus :
Perdat ensis obstinátos
Nuptiárum tránsfugas;
Veste nudum nuptiáli
Atra nox absórbeat.

Mitióra dulcis Agnus
Hac in ara póstulat;
Qui dedit vel pro nefándis
Sánguinem tortóribus,
Hic adhuc avértit iram
Imminéntem sóntibus.

Apta morti vasa fœda
Qui bonus fert, laus Patri :
Qui suo mundat cruóre
Laus sit uni Fílio :
Apta qui reddis salúti,
Sit tibi laus, Spíritus. Amen.

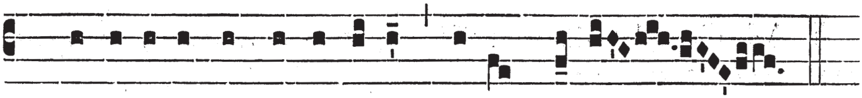

℣. Re-pu-lísti et despe-xísti Christum tu- um.

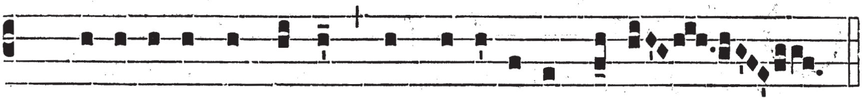

℟. Pro-fanásti in terra sanctu- á-ri- um e-jus.

Ad Magnificat, Antiphona.

I D

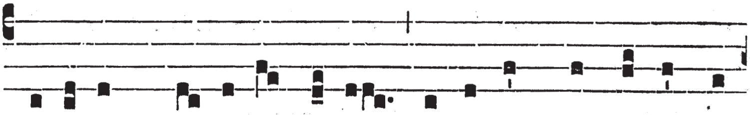

DEdú-cant * ó- cu- li me- i lácrymam per noctem et

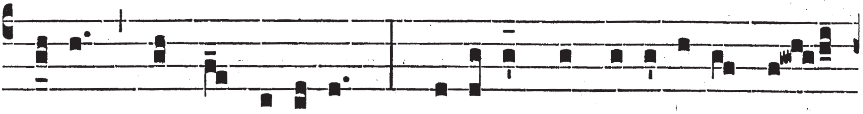

di- em, et non tá-ce- ant : quó-ni- am contri- ti- ó-ne ma-

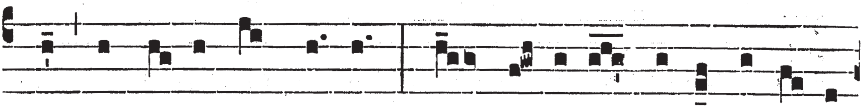

gna contrí- ta est Si- on : ne fá- ci- as no-bis contumé-

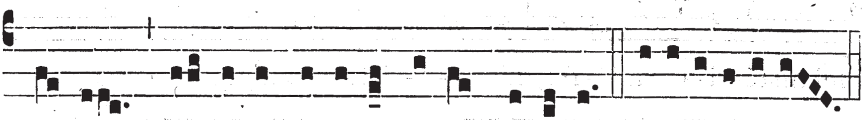

li- am só- li- i gló-ri- æ tu- æ, Dómi-ne. E u o u a e.

Oratio.

ADeúntes cum fidúcia ad thronum grátiæ tuæ, Dómine Jesu, propítius réspice, et exáudi : * ut glória tua, quæ in Sacraménto amóris tui perpétuis impiórum contuméliis impétitur, perpétuo quoque tibi famulántium cultu reparétur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte.

Et fit commem. Feriæ.

¶ Ad Completorium et Horas, *Hymni cantantur et terminantur modo sequenti :*

IV
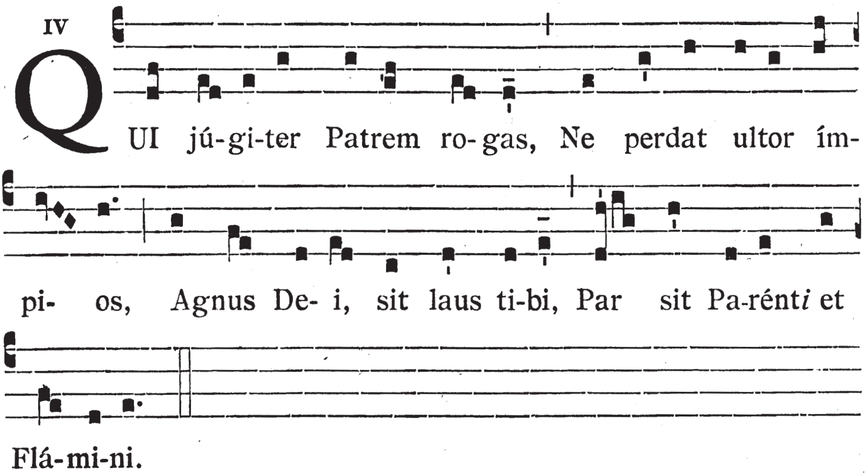
AD LAUDES ET PER HORAS.

1 Ant. VII a

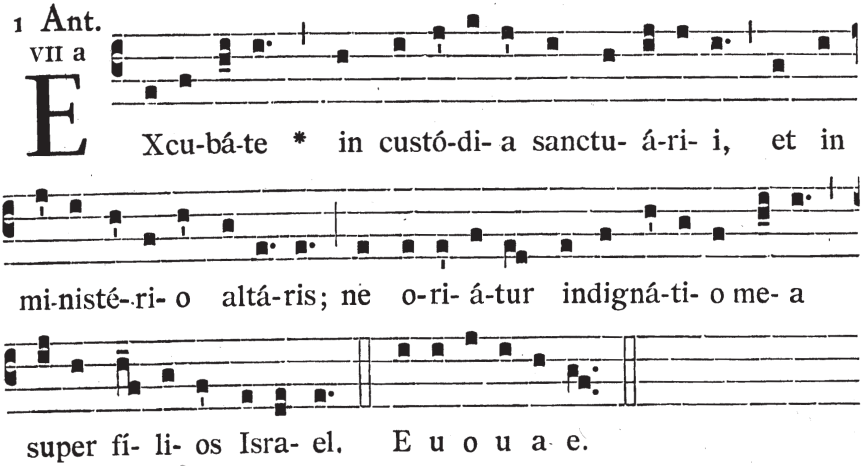

Psalmus 50.

MIserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
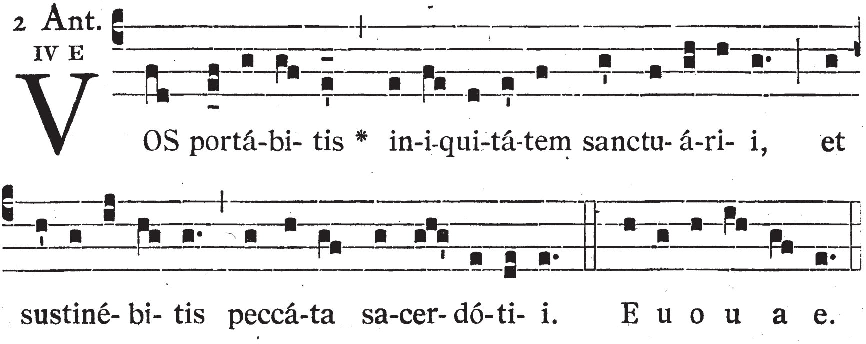
Psalmus 42.

JUdica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea : † quare me repulísti? * et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam : † ipsa me deduxérunt et adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus : * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

3 Ant.
VII c 2

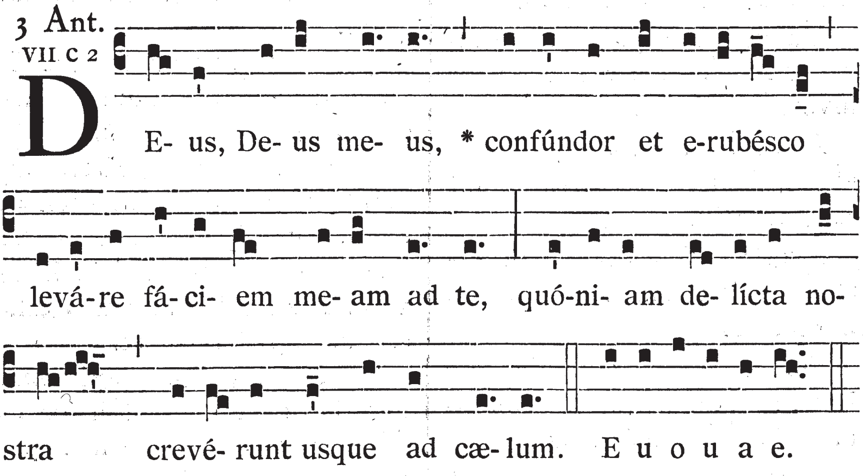

Psalmus 62.

DEus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, *quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta et ínvia et inaquósa : † sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis me-

ditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhǽsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

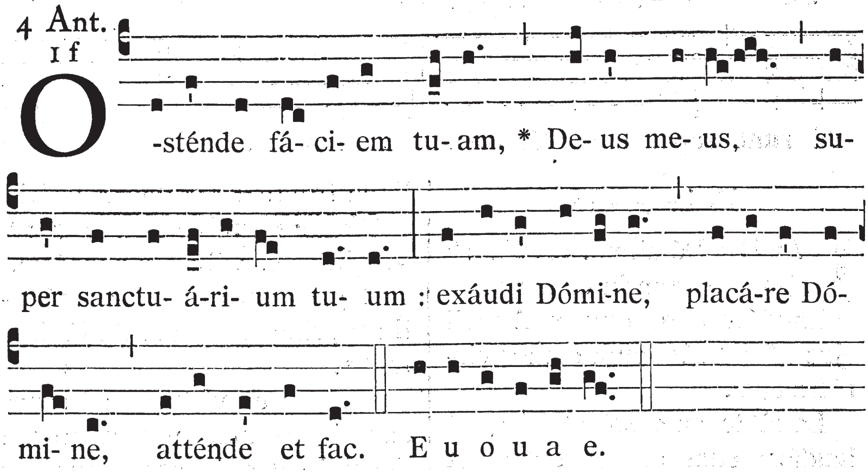

Canticum Danielis.

Dan. 9, 15-19.

PEccávimus, iniquitátem fécimus, Dómine : * in omnem justítiam tuam.

Avertátur, óbsecro, ira tua et furor tuus : * a civitáte tua Jerúsalem et monte sancto tuo.

Propter peccáta enim nostra : * et iniquitátes patrum nostrórum.

Jerúsalem, et pópulus tuus in oppróbrium sunt : * ómnibus per circúitum nostrum.

Nunc ergo exáudi, Deus noster, oratiónem servi tui : * et preces ejus.

Et osténde fáciem tuam super sanctuárium tuum : * quod desértum est, propter temetípsum.

Inclína, Deus meus, aurem tuam et audi : * áperi óculos tuos.

Et vide desolatiónem nostram : * et civitátem super quam invocátum est nomen tuum.

Neque enim in justificatiónibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam : * sed in miseratiónibus tuis multis.

Exáudi Dómine; placáre Dómine, atténde et fac : * ne moréris propter temetípsum, Deus meus.

Quia nomen tuum invocátum est super civitátem : * et super pópulum tuum.

5 Ant. IV A*

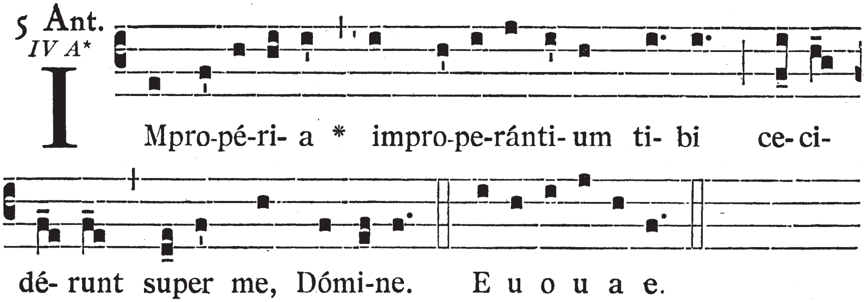

Psalmus 148.

LAudáte Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum : * et aquæ omnes quæ super cælos sunt laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes et omnes colles : * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora : * serpéntes et vólucres pennátæ.

Reges terræ et omnes pópuli : * príncipes et omnes júdices terræ.

Júvenes et vírgines : † senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Capitulum. *Hebr. 10, 28-29.*

IRritam quis fáciens legem Móysi, sine ulla miseratióne duóbus vel tribus téstibus móritur; † quanto magis putátis deterióra meréri supplícia, qui Fílium Dei conculcáverit, et sánguinem testaménti pollútum dúxerit, * in quo sanctificátus est?

℟. br.

R Epu-lí-sti * Et despe-xísti Christum tu- um. ℣. Pro-

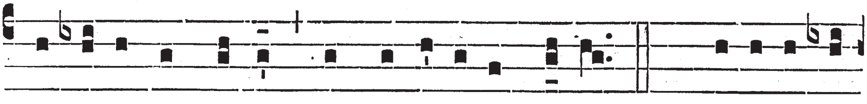

fa-násti in terra sanctu- á-ri- um e-jus. ℣. Gló-ri- a Pa-

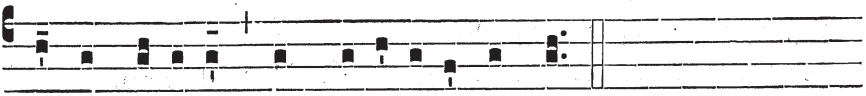

tri, et Fí- li- o, et Spi-rí- tu- i Sancto.

Hymnus.

III

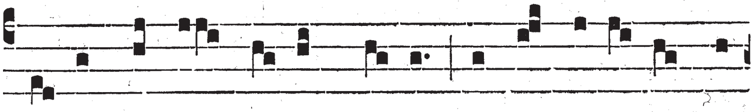

N O-vámne das lu-cem, De- us, Nos incho- á- re? nec

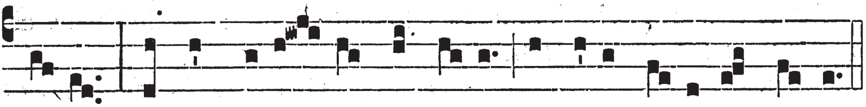

re- is Jus est petén- di, nec de-cet Optáre de-vó-tos ti- bi.

Heu! confitémur crímina :
Te, Christe, conculcávimus;
Pollútus indígne Cruor
Nos morte dignos árguit.

Quos vestra non gravant mala,
Fratérna, sancti, plángite.
O quot sacræ carnis rei!
Rei quot adsunt sánguinis!

Vorat canis Sanctum Dei;
Templum profánis vel patet,
Vel non frequentátum gemit :
Quid ergo nobis vívere?

An non, ut ad Christi necem
Ne pars sit ad tantum nefas,
Exstínguet horrens sol diem?
Ortúsne non statim cadet?

Ortum bonis solem tuum
Lucére qui jubes malis,
Disrúmpe cor durum malis,
Da pœnitens cor et bonis.

Laus pura contuméliis
Succédat ætérna tibi :
Quam nos per Agnum réddere
Terra polóque da, Deus. Amen.

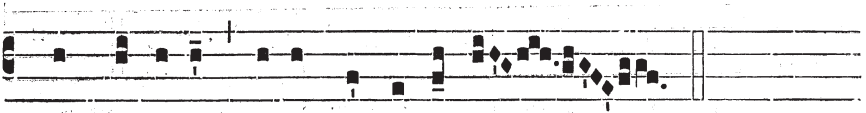

℣. Appró-pi- ant super me no-céntes.

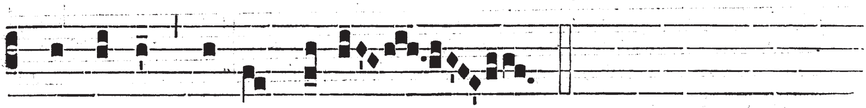

℟. Ut e-dant carnes me- as.

Ad Benedictus, Antiphona.
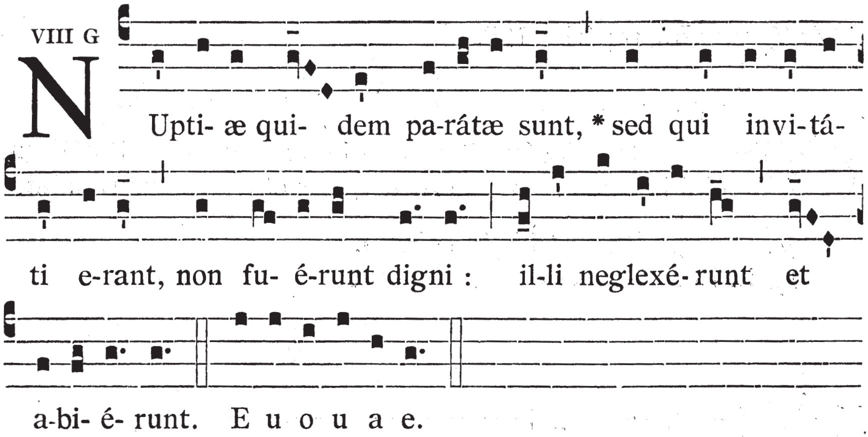
Oratio.

ADeúntes cum fidúcia ad thronum grátiæ tuæ, Dómine Jesu, propítius réspice, et exáudi : † ut glória tua, quæ in Sacraménto amóris tui perpétuis impiórum contuméliis impétitur, * perpétuo quoque tibi famulántium cultu reparétur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte.

Et fit commem. Feriæ.

AD TERTIAM.

Antiphona Vos portábitis, 9*. *Capitulum e Laudibus.*

℣. Repulísti et despexísti Christum tuum.
℟. Profanásti in terra sanctuárium ejus.

AD SEXTAM.

Antiphona Deus, Deus meus, 10*.

Capitulum. *1. Cor., 10, 20-21.*

NOlo vos sócios fíeri dæmoniórum; † non potéstis cálicem Dómini bíbere et cálicem dæmoniórum, * non potéstis mensæ Dómini partícipes esse et mensæ dæmoniórum.

℣. Homo pacis meæ, qui edébat panes meos.
℟. Magnificávit super me supplantatiónem.

Feria V post Dominicam Sexagesimæ :

AD NONAM.

Antiphona Impropéria, 12*.

Capitulum. *1. Cor. 11, 27.*

QUicúmque manducáverit panem hunc, † vel bíberit cálicem Dómini indígne : * reus erit córporis et sánguinis Dómini.

℣. Ecce pósitus est hic in ruínam.
℟. Et in signum cui contradicétur.

IN II VESPERIS.

1 Ant. VIII G
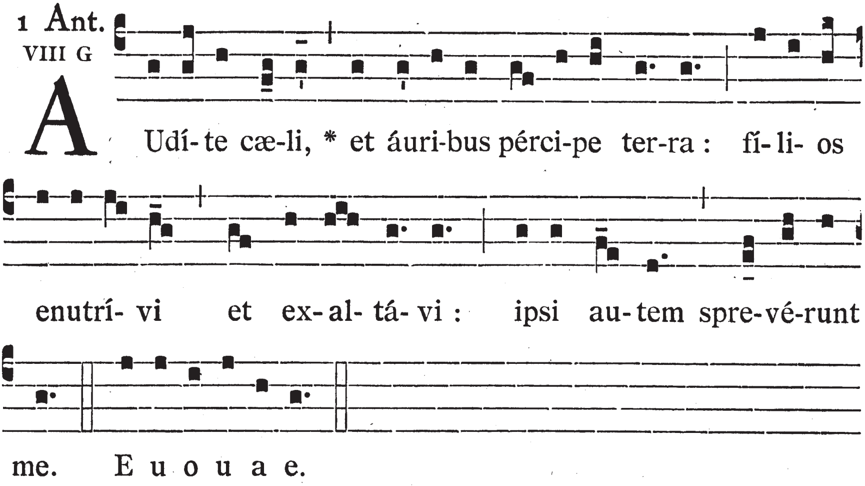
Ps. 128. Sæpe expugnavérunt me, *ut supra in I Vesp.,* 2*.

2 Ant. I g
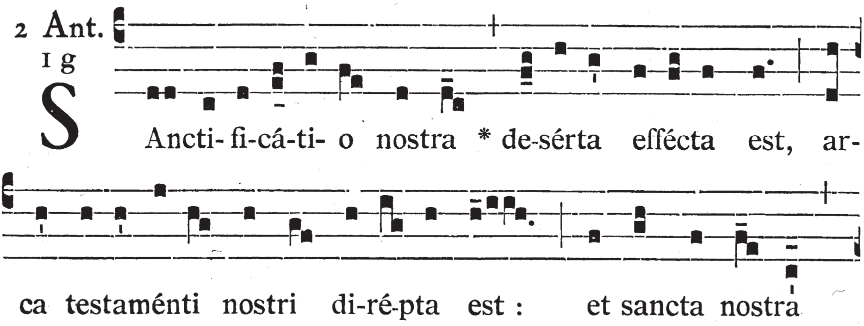
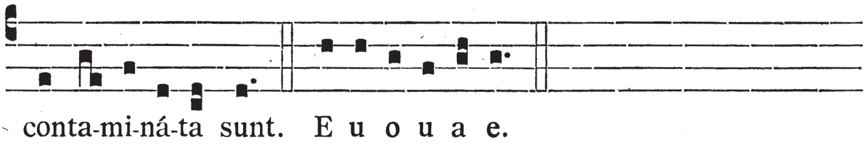

Ps. 136. Super flúmina Babylónis, *ut supra,* 3*.

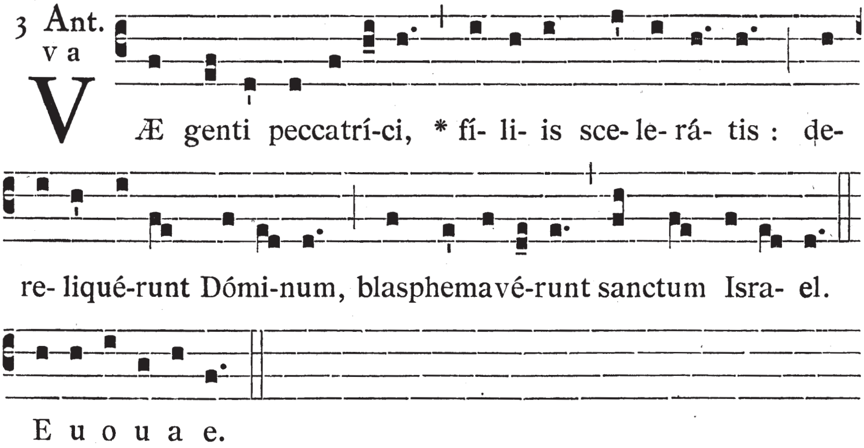

Ps. 139. Eripe me, Dómine, *ut supra,* 3*.

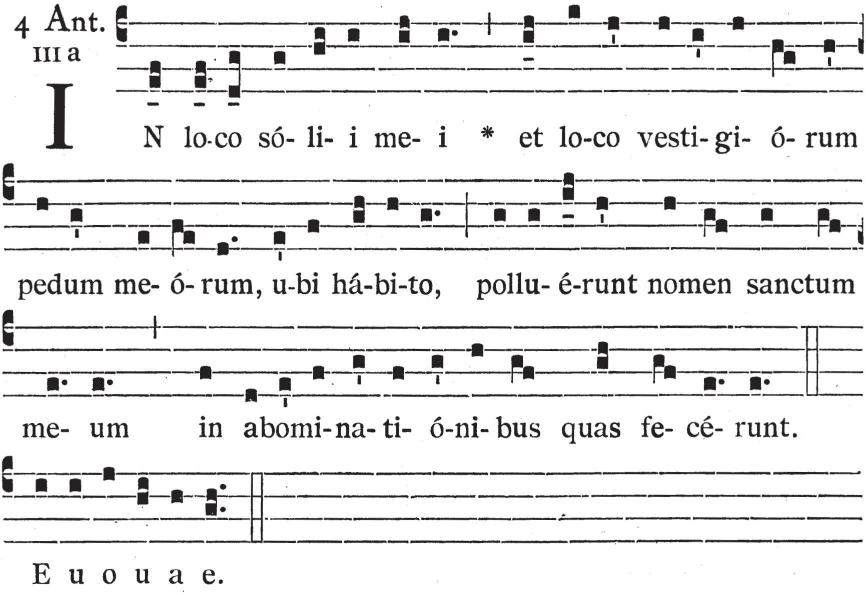

Ps. 141. Voce mea ad Dóminum clamávi, *ut supra,* 4*.

Capitulum, ℟. breve et Hymnus ut supra I Vesperis, 5.*

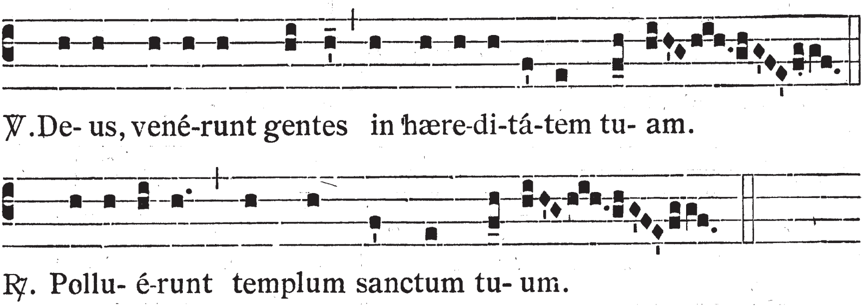

Ad Magnificat, Antiphona.
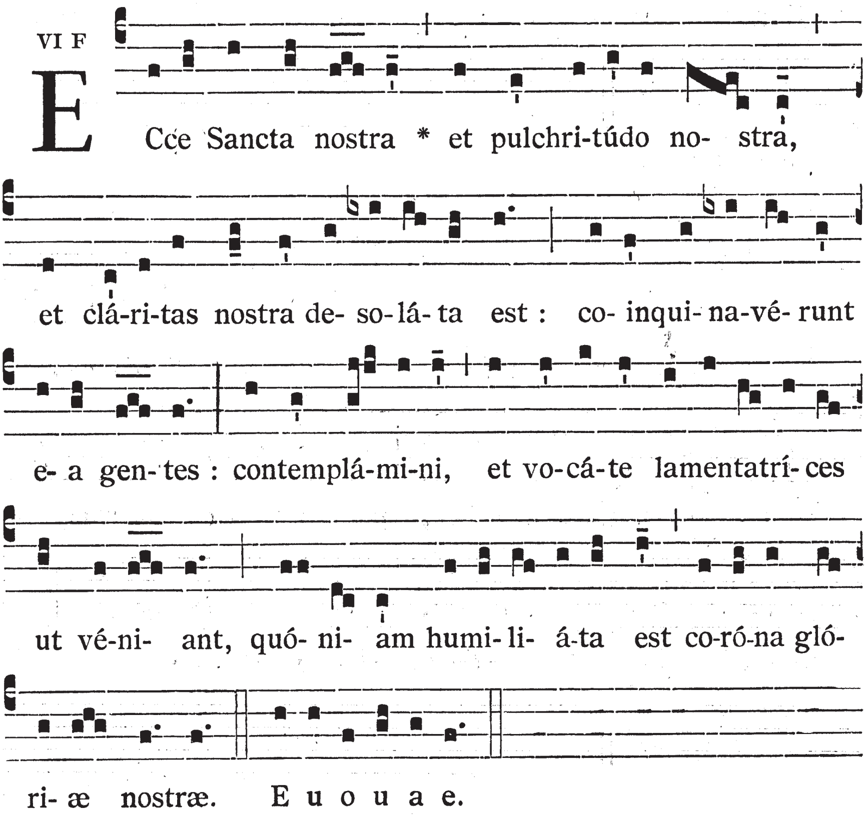
Et fit commem. Feriæ.

Feria V. post Dominicam Sexagesimae.

In Solemnitate Reparationis Injuriarum SS. Eucharistiae Sacram. illatarum.

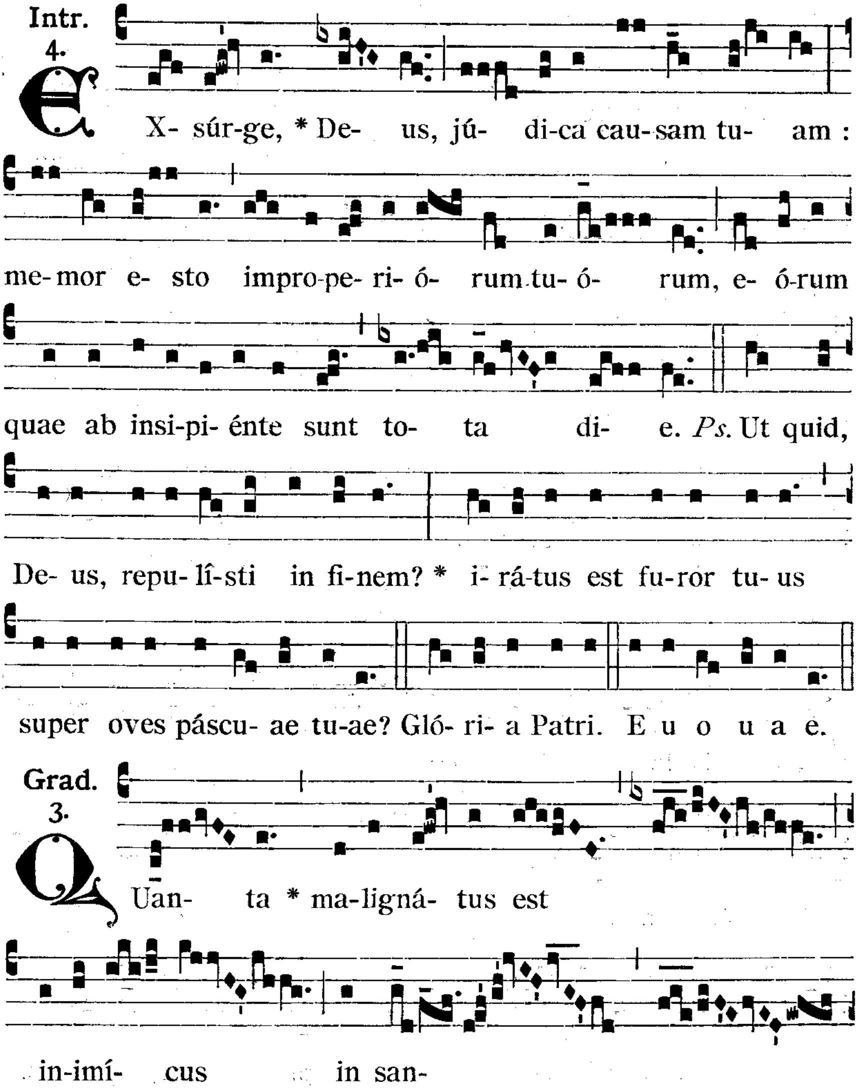

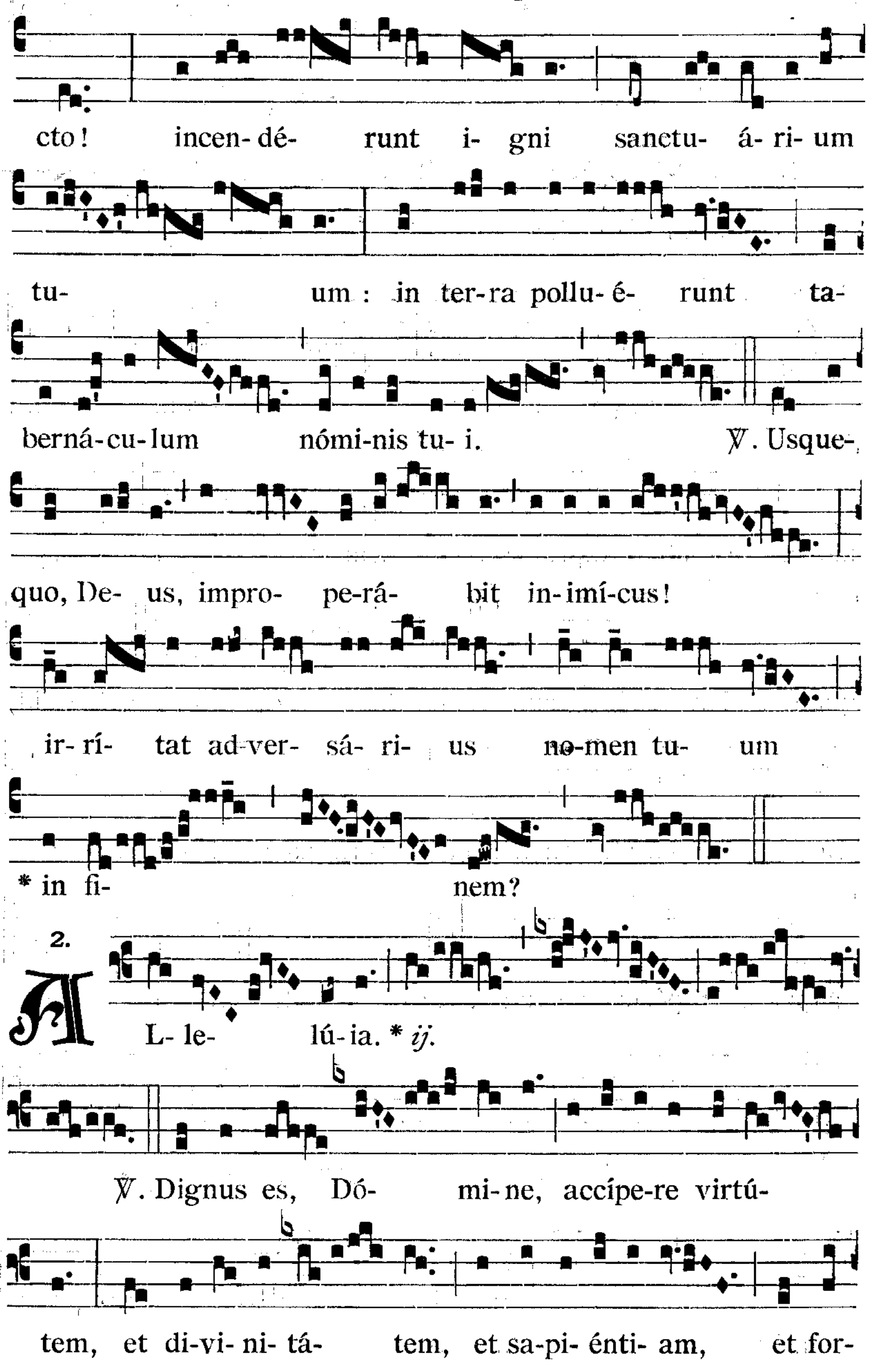
cto! incen- dé- runt i- gni sanctu- á- ri- um
tu- um : in ter-ra pollu- é- runt ta-
berná-cu-lum nómi-nis tu- i. ℣. Usque-
quo, De- us, impro- pe-rá- bit in-imí-cus!
ir- rí- tat ad-ver- sá- ri- us no-men tu- um
* in fi- nem?
2.
A L- le- lú-ia. * ij.
℣. Dignus es, Dó- mi-ne, accípe-re virtú-
tem, et di-vi- ni- tá- tem, et sa-pi- énti- am, et for-

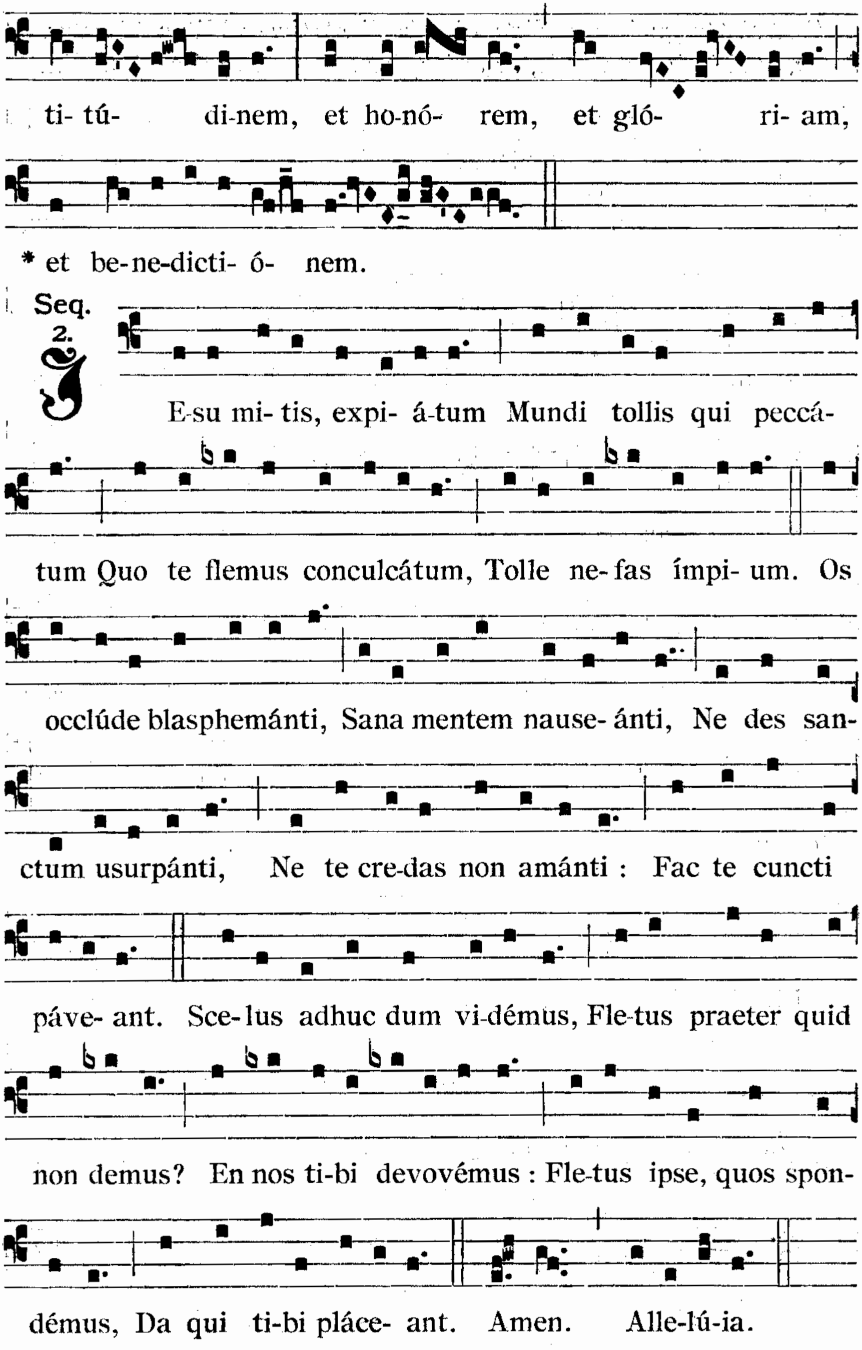
ti- tú- di-nem, et ho-nó- rem, et gló- ri- am,
* et be-ne-dicti- ó- nem.
Seq.
2.
J E-su mi- tis, expi- á-tum Mundi tollis qui peccá-
tum Quo te flemus conculcátum, Tolle ne- fas ímpi- um. Os
occlúde blasphemánti, Sana mentem nause- ánti, Ne des san-
ctum usurpánti, Ne te cre-das non amánti : Fac te cuncti
páve- ant. Sce- lus adhuc dum vi-démus, Fle-tus praeter quid
non demus? En nos ti-bi devovémus : Fle-tus ipse, quos spon-
démus, Da qui ti-bi pláce- ant. Amen. Alle-lú-ia.

Post Septuagesimam, dicto Graduali statim additur Tractus, ut infra, et deinde Sequentia, in cujus fine tunc non dicitur Allelúia.

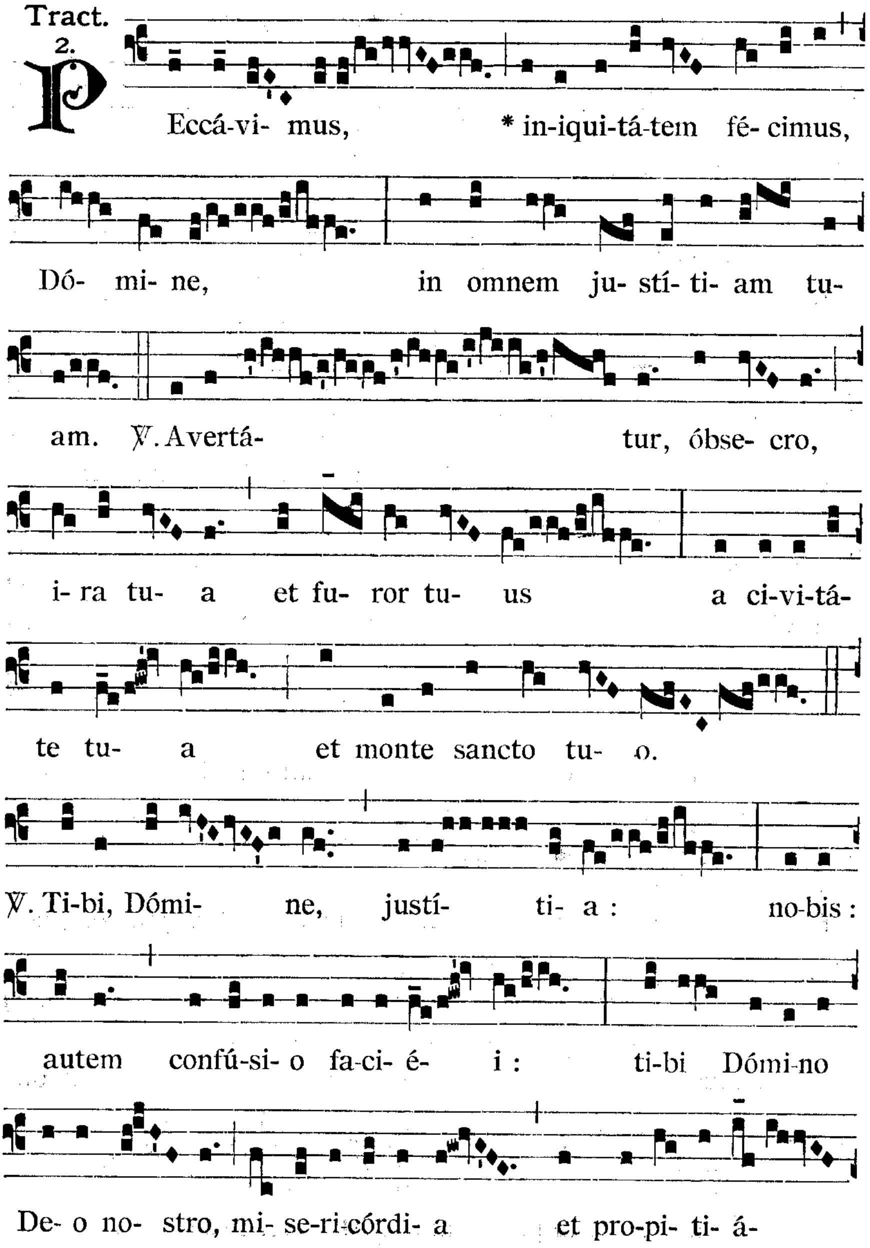

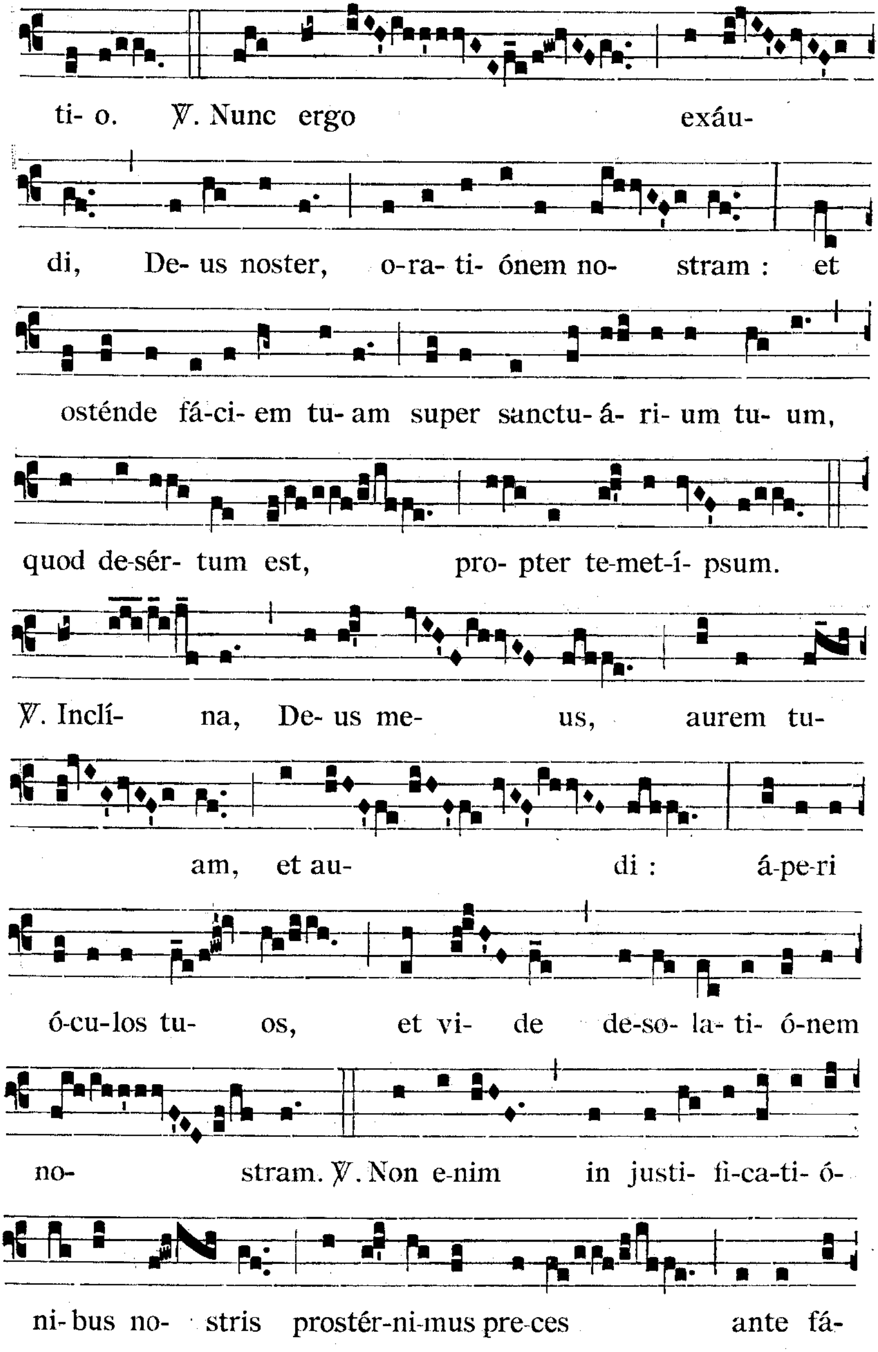
ti- o. ℣. Nunc ergo exáu-
di, De- us noster, o-ra- ti- ónem no- stram : et
osténde fá-ci- em tu- am super sanctu- á- ri- um tu- um,
quod de-sér- tum est, pro- pter te-met-í- psum.
℣. Inclí- na, De- us me- us, aurem tu-
am, et au- di : á-pe-ri
ó-cu-los tu- os, et vi- de de-so- la- ti- ó-nem
no- stram. ℣. Non e-nim in justi- fi-ca-ti- ó-
ni-bus no- stris prostér-ni-mus pre-ces ante fá-

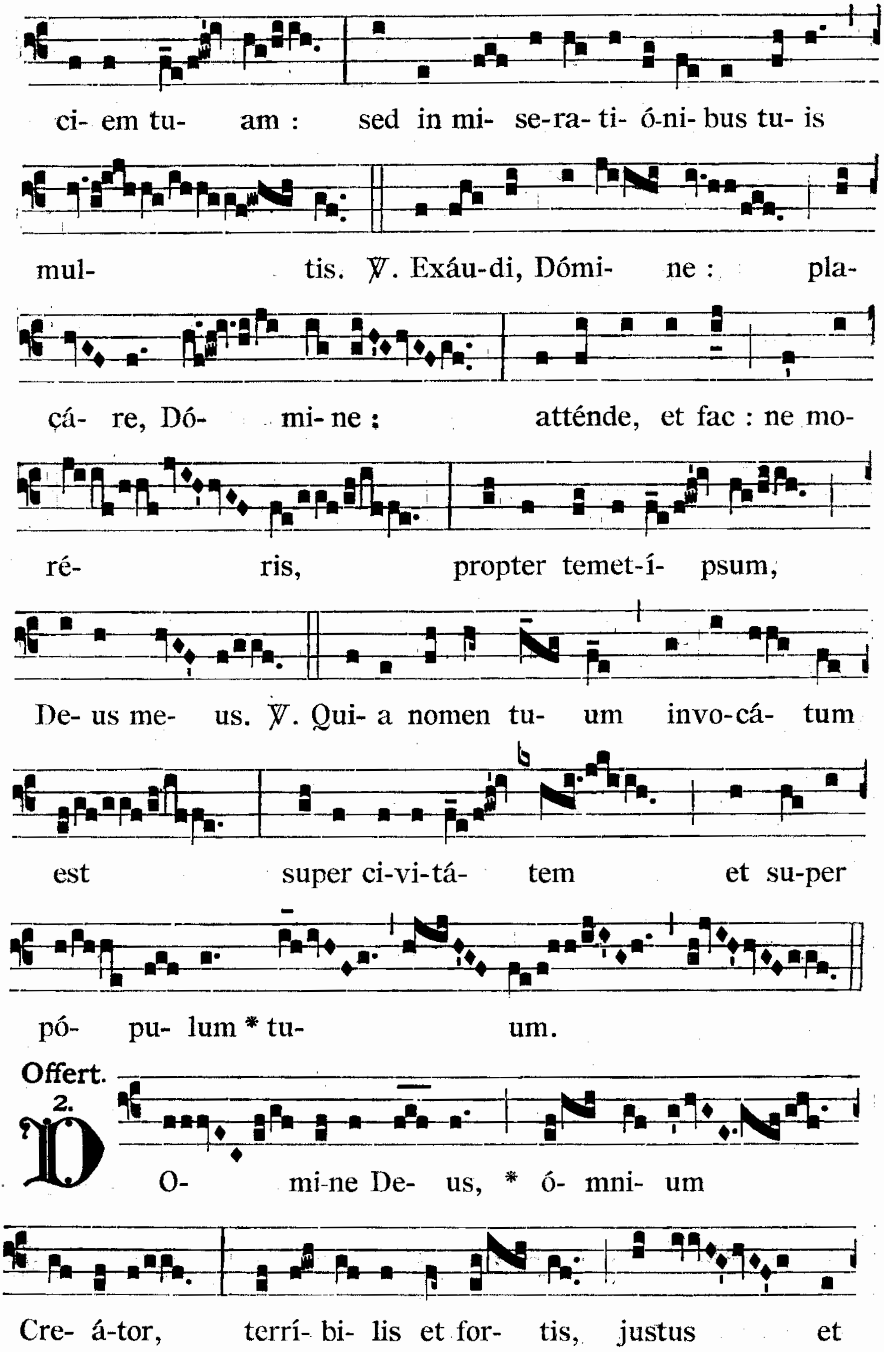
ci- em tu- am : sed in mi- se-ra- ti- ó-ni- bus tu- is
mul- tis. ℣. Exáu-di, Dómi- ne : pla-
çá- re, Dó- mi- ne : atténde, et fac : ne mo-
ré- ris, propter temet-í- psum,
De- us me- us. ℣. Qui- a nomen tu- um invo-cá- tum
est super ci-vi-tá- tem et su-per
pó- pu- lum * tu- um.
Offert. 2.
D O- mi-ne De- us, * ó- mni- um
Cre- á-tor, terrí- bi- lis et for- tis, justus et
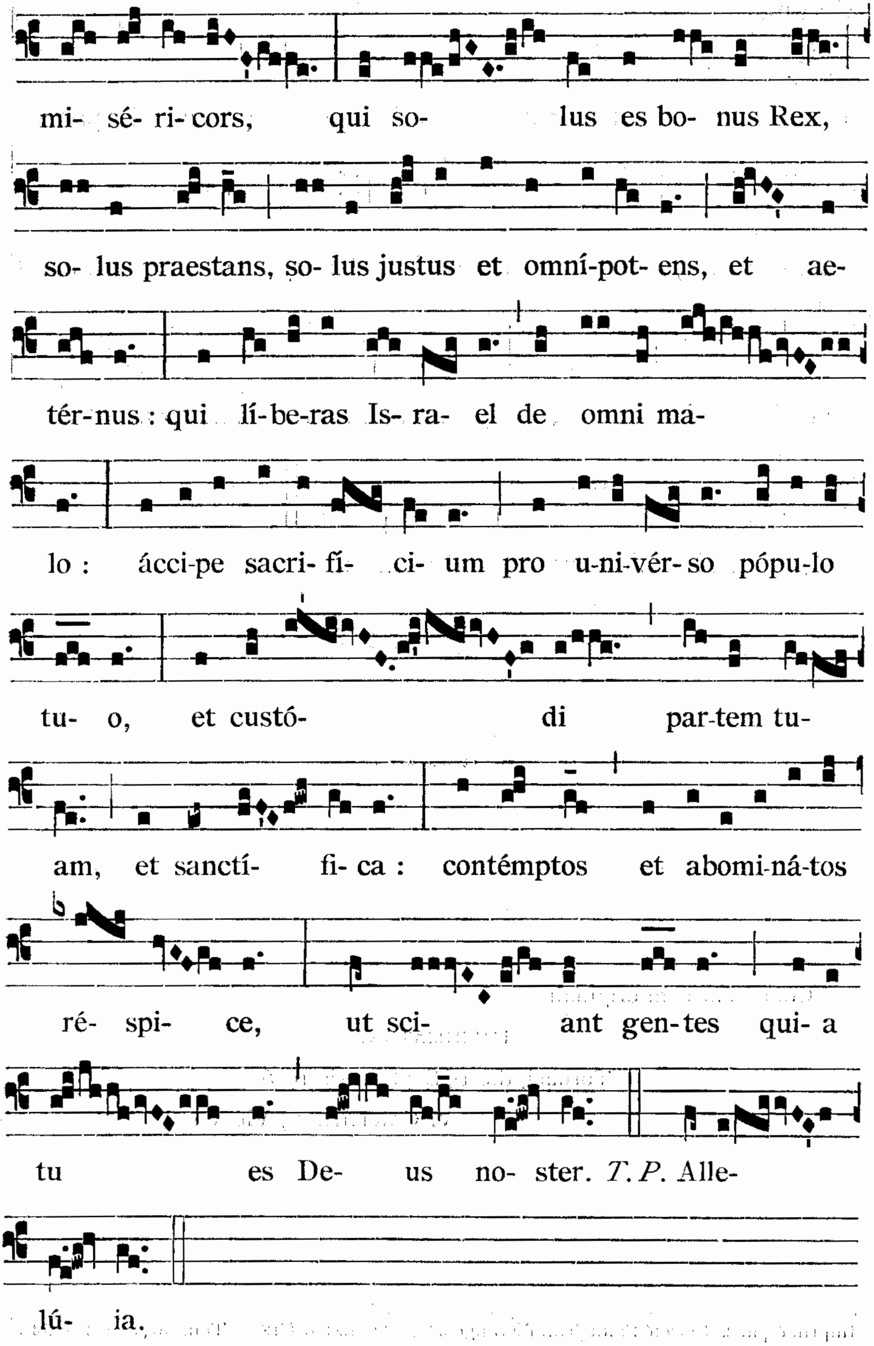
mi- sé- ri- cors, qui so- lus es bo- nus Rex,
so- lus praestans, so- lus justus et omní-pot- ens, et ae-
tér-nus : qui lí-be-ras Is- ra- el de omni ma-
lo : ácci-pe sacri- fí- ci- um pro u-ni-vér- so pópu-lo
tu- o, et custó- di par-tem tu-
am, et sanctí- fi- ca : contémptos et abomi-ná-tos
ré- spi- ce, ut sci- ant gen-tes qui- a
tu es De- us no- ster. T. P. Alle-
lú- ia.

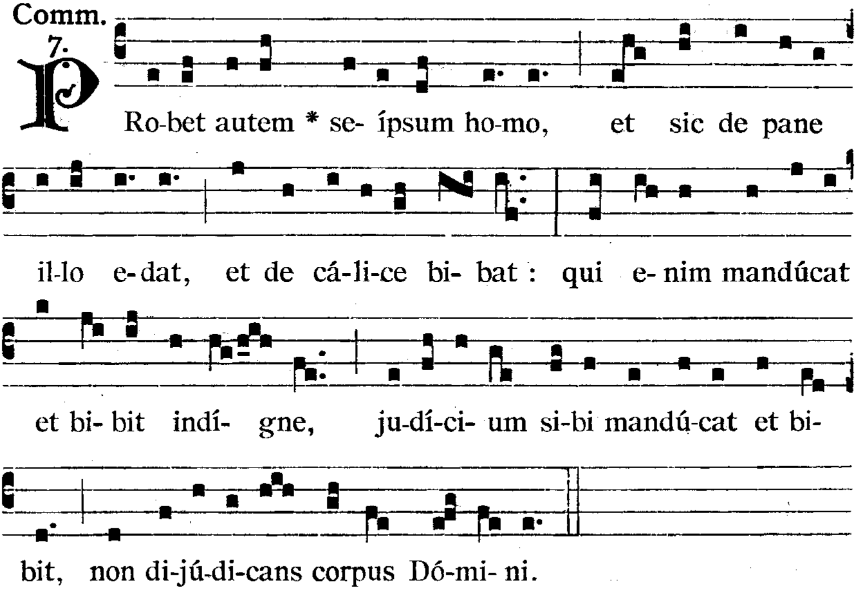
Comm. 7.
PRo-bet autem * se- ípsum ho-mo, et sic de pane
il-lo e-dat, et de cá-li-ce bi- bat : qui e- nim mandúcat
et bi- bit indí- gne, ju-dí-ci- um si-bi mandú-cat et bi-
bit, non di-jú-di-cans corpus Dó-mi- ni.

ILLUMINA FACIEM TUAM SUPER SANCTUARIUM TUUM
PAX